

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่ลูกต้องลี้มร่างกายเหล่านั้นและเป็นอิสระจากการถูกดึงดูด ลูกต้องอยู่เหนือบ่วงกรรมและกลับบ้าน ดังนั้น จงแสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
- คำถาม:** เพื่อที่จะตรวจสอบสภาพของตนเอง สามคำสรรเสริญใดที่ลูกควรจดจำอยู่เสมอ
- คำตอบ:** 1. คำสรรเสริญของผู้ที่ไม่มีตัวตน 2. คำสรรเสริญของเหล่าเทพ 3. คำสรรเสริญของตนเอง เวลาที่จงตรวจดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนกับพ่อที่ไม่มีตัวตนหรือไม่ ลูกได้ซึมซับทุกคุณธรรมของท่านหรือไม่ พฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์เหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่ อาหาร เครื่องดื่มและคุณธรรมของลูกเป็นเหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่ ลูกรู้จักทุกคุณธรรมของดวงวิญญาณและได้กลายเป็นตัวของตัวเองเหล่านั้นหรือไม่

โอมซานติ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆว่า สถานที่อาศัยของลูกดวงวิญญาณคือ หอคอยแห่งความเงียบ (Tower of Silence) เช่นเดียวกับที่มียอดภูเขาหิมาลัยที่สูงมาก ดังนั้นลูกก็อาศัยอยู่ในสถานที่ที่สูงที่สุดด้วย ผู้คนเหล่านั้นฝึกฝนการไต่เขาและพวกเขาก็แข่งกัน บางคนฉลาดในการปีนเขา ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถปีนเขาได้ ลูกไม่จำเป็นต้องแข่งกันในเรื่องนั้น ฯลฯ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องกลับมาบริสุทธิ์และขึ้นไปข้างบน นั่นเรียกว่าหอคอยแห่งความเงียบ ผู้คนเหล่านั้นมีหอคอยของวิทยาศาสตร์ พวกเขามีระเบิดที่ใหญ่มากและยังมีหอคอยสำหรับระเบิดเหล่านั้นด้วย พวกเขาเก็บสิ่งที่เป็นอันตรายทั้งหมดไว้ที่นั่น พวกเขาใส่ยาพิษ ฯลฯ ในระเบิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องโอบนินกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นจะปล่อยระเบิดเช่นนั้นขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้านเพื่อทำลายทุกสิ่ง ลูกต้องไปจากที่นี่เพื่อขึ้นไปข้างบนสู่หอคอยแห่งความเงียบ ลูกมาจากที่นั่นแล้วลูกก็จะกลับไปที่นี่เมื่อสัปดาห์ประธาน จากสัปดาห์ประธานลูกได้กลายเป็นผู้ที่ดีมีประธาน และเวลานี้ลูกต้องกลับมาสัปดาห์ประธานอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสัปดาห์ประธานก็ได้แสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นด้วย เวลาที่ลูกๆต้องแสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ พ่ออธิบายปรัชญาของกรรมให้แก่ลูกแล้ว ลูกตกต่ำในอาณาจักรของราวัน เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกให้แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ก็เลสทั้งห้าคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ความผูกพันยึดมั่นก็เป็นกิเลสด้วย ไม่มีกิเลสใดยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย แม้แต่การมีความผูกพันยึดมั่นลูกก็กลับมาติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายแก่กุมารีเป็นอย่างมาก กุมารีเรียกว่าผู้ที่บริสุทธิ์ ผู้เป็นแม่ก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี แม้ว่าลูกแก่ชรา ลูกก็เป็นลูกๆของบราห์มา พ่ออธิบายว่า ลูกที่สุดแสนหวาน เวลาที่จงอยู่เหนือสภาพของการเป็นกุมารและกุมารี เช่นที่ลูกเข้ามาในร่างกายก่อนแล้วก็ต้องออกจากร่างไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกก็ไม่ควรจดจำใคร ลูกมีอะไรอีกหรือ ลูกมาที่นี้มือเปล่า ลูกไม่มีสิ่งใด แม้แต่ร่างกายเหล่านั้นก็ไม่ใช่ของลูก เวลาที่ลูกต้องลี้มร่างกายเหล่านั้น ลูกต้องเป็นอิสระจากการถูกดึงดูดและอยู่เหนือบ่วงกรรม จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พ่อพูดว่า ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วแต่อย่าได้สูญเสียเงิน ผู้คนให้ทานมากมาย ได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ เขาได้สร้างโรงพยาบาลและธรรมศาลา ฯลฯ ผู้ที่ให้ทานมากจะได้รับสมญาจากรัฐบาล สมญาแรกคือ “พระเดชพระคุณ”(His Holiness, Her Holiness) ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ (holy) เหมือนกับที่เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องเป็นเหมือนกับพวกเขาด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็จะอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครั้งจวบจร ผู้คนจำนวนมากถามว่าสิ่งนั้นเป็นไปได้อย่างไร เด็กๆจะเกิดที่นั่นเช่นกัน ดังนั้น จงบอกพวกเขาทันทีว่าราวันจะไม่ได้อยู่ที่นั่น โลกกลับมาจะมีกิเลสเพราะราวัน ราม ผู้เป็นพ่อได้มาและชำระโลกให้บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ บางคนพูดว่าลูกไม่ควรพูดเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ ร่างกายจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้ว่ามีโลกที่บริสุทธิ์ เวลาที่โลกไม่บริสุทธิ์ นี่คือการละเล่น โรงค้าประเวณีและวัดของชีวา โลกที่ไม่บริสุทธิ์และโลกที่บริสุทธิ์ เริ่มแรกก็มีความสุขและจากนั้นก็มีความสุข ทุกข์ นี่คือการเรื่องราวที่ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและลูกสูญเสียสิ่งนั้นไปอย่างไร ลูกต้องเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี ลูกเคยฟ่ายแพ้และเวลานี้ลูกต้องกลับมามีชัยชนะ ลูกควรที่จะกล้าหาญ ลูกต้องทำให้สภาพของตัวเองเข้มแข็ง ขณะที่ที่บ้านและครอบครัวและดูแลพวกเขาเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ผู้คนจำนวนมากมีความผูกพันยึดมั่นมากมาย ลูกควรตรวจสอบ ลูกสัญญาแล้วว่าลูกจะไม่รักใครนอกจากผู้เดียว แล้วเหตุใดลูกถึงรักผู้อื่น ลูกควรที่จะจดจำผู้เดียวซึ่งเป็นที่รักมากที่สุด แล้วลูกก็จะลี้มทุกความสัมพันธ์ทางร่างของลูก ขณะที่มองเห็นทุกคน จงพิจารณาว่าตนเองกำลังจะไปสวรรค์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นบ่วงพันธะของยุคเหล็ก เวลาที่เรากำลังจะเข้าไปสู่ความ

สัมพันธที่สูงส่ง ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา หากลูกอยู่ในการจจำระลึกถึงพ่ออย่างดีมาก พรอความสุขของลูกก็จะคงอยู่สูง ลดบ่วงพันธะของลูกลงไปเรื่อยๆมากเท่าที่จะเป็นไปได้ นั่นคือทำตนเองให้เบาลง! ไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มบ่วงพันธะของลูก ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับการได้มาซึ่งอาณาจักรนี้ ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในอำนาจปกครองโลก โดยไม่มีค่าใช้จ่าย พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากกับอาวุธและกองทัพ ฯลฯ ของพวกเขา ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายเลย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกให้พ่อ ลูกไม่ได้ให้สิ่งนั้นจริงๆ แต่ความจริงแล้วลูกกำลังรับจากพ่อ พ่อแผ่ดวงใจ พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดพิภพภักดิ์ โรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยที่ใครจะมารับความรู้ก็ได้ ลูกเป็นอิสระจากโรคภัยเสมอด้วยการมีโยคะ ผู้ที่มีสุขภาพดีและมีความมุ่งมั่นก็มีความสุขถึง 21 ชนิดเกิด จงมาทำความเข้าใจว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีอย่างไร ลูกสามารถอธิบายได้ที่ธรณีประตูของพวกเขา เหมือนกับที่ผู้คนมาขอทานที่ประตูของลูก ดังนั้นก็เหมือนกับว่าลูกให้ทานแก่พวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาเจริญรุ่งเรือง บอกใครก็ตามที่มาว่า ท่านกำลังขอสิ่งใด เราจะให้ท่านเช่นนั้นที่จะปลดปล่อยท่านจากการขอทานชาติแล้วชาติเล่า ด้วยการรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและวงจรโลก ท่านจะกลายเป็นสิ่งนี้ เข้มกมัดติดหน้าอกของลูกนี้สามารถทำงานได้อย่างมหัศจรรย์เช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ลูกสามารถให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ใครก็ตามได้ในหนึ่งวินาที ลูกควรทำงานรับใช้ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกในหนึ่งวินาที แล้วนั่นก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่เฝ้าระวังและแก่ชราทุกคนได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ลูกสามารถทำงานรับใช้บนรถไฟได้ด้วยการใช้เข็มขัดของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกติดเข็มขัด ลูกก็อธิบายแก่ทุกคนได้ว่าพวกเขามีสองพ่อมรดกจะได้รับจากพ่อทั้งสอง ไม่มีมรดกใดได้รับจากบราห์มา เขาเป็นคนกลาง พ่อกำลังสอนลูกผ่านผู้นี้และให้มรดกแก่ลูก ลูกควรมองผู้ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกแล้วจึงอธิบาย ผู้คนจำนวนมากไปจาริกแสวงบุญ ทั้งหมดนั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางกาย ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยสิ่งนี้ ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปเรื่อยๆในการจาริกแสวงบุญทางกาย ลูกควรมีภาพบันไดอยู่กับลูกด้วย จงทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่องและแม้แต่อาหารลูกก็ไม่ต้องการ ฯลฯ มีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนกับความสุข เมื่อลูกไม่มีเงินลูกก็จะรู้สึกหิวตลอดเวลา ราวกับว่าท้องของราชาที่มั่งคั่งจะเต็มอยู่เสมอ กิจกรรมของพวกเขาสูงศักดิ์มาก วิถีพูดของพวกเขานั้นก็ยิ่งชั้นหนึ่งด้วย (first class) ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ที่นั่นผู้คนรับประทานและดื่มด้วยความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง พวกเขาจะไม่รับประทานระหว่างมือ พวกเขาจะรับประทานอย่างสงบมากด้วยความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง ลูกควรเรียนรู้ทุกคุณธรรม จงตรวจสอบคำสรรเสริญของผู้ที่ไม่มีตัวตน, ของเหล่าเทพ และของตนเอง เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมของบาริชา จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมของเหล่าเทพ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องซึมซับคุณธรรมเหล่านั้น เวลาที่ลูกกำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาจดจำท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรัก เช่นที่พ่อได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า นมัสเตลูกๆ ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในสองทาง พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งต่างๆทั้งหมดนี้ พ่ออธิบายคำสรรเสริญของลูกด้วยเช่นกัน จงทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นพวกเขา ถ้ามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นเหมือนพวกเขาไหม เช่นที่เรามาที่นี้อย่างปราศจากร่าง เราจึงต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่าลูกต้องละทิ้งแม้กระทั่งไม้เท้าของลูก อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของไม้เท้าที่นี่ ที่นี่เป็นเรื่องของการละทิ้งร่างกาย ที่เหลือทั้งหมดเป็นเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้เป็นของใครนอกจากเป็นของพ่อผู้เดียว ลูกๆได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าผู้คนติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของกูรูอย่างไร มีกูรูหลายประเภท ลูกไม่ต้องการกูรูได้อีกต่อไป และลูกก็ไม่ต้องศึกษาสิ่งใดอีก พ่อได้ให้มนตราเดียวแก่ลูกแล้ว จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ จงจดจำมรดกของลูกแล้วสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่น ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ที่นั่น(ที่ศูนย์ของลูก) ลูกเข้าใจว่าบาริชากำลังนั่งอยู่ในมรณัม เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ ในทำนองเดียวกัน บาริชาที่กำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ด้วย บาริชาไม่ได้ถือคัมภีร์ก็ตะไ่ในมือของท่าน และท่านก็ไม่ได้เรียนรู้ด้วยหัวใจเช่นกัน ชันยาสซีเหล่านั้น ฯลฯ เรียนรู้ด้วยหัวใจ ผู้ที่นั่นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆผ่านบราห์มา ชีพบาบาเคยไปโรงเรียนหรือการประชุมทางจิตใหม่ พ่อรู้ทุกสิ่ง ผู้คนถามว่า บาบารู้เรื่องวิทยาศาสตร์ใดๆไหม บาบาสอบว่า พ่อจะทำอะไรกับวิทยาศาสตร์นั้น ผู้คนเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ แล้วเหตุใดพ่อถึงต้องเรียนวิทยาศาสตร์เพื่อสิ่งนั้น พวกเขาถามว่า ชีพบาบาศึกษาคัมภีร์ต่างๆหรือไม่ โอ้! แต่มีคำกล่าวถึงท่านว่า ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาว่างหอยสังข์และกงจักร ฯลฯ ไว้ในมือของวิษณุ พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นเลย จริงๆแล้วเครื่องประดับเหล่านั้นควรให้แก่บราห์มาและบราห์มิน ไม่มีร่างกายอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ผู้คนจำนวนมากมีนิมิตของบราห์มาขณะนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขามีนิมิตของกฤษณะด้วย นั่นหมายความว่าพวกเขาได้รับการบอกให้ไปหาบราห์มาและพวกเขาก็จะได้เป็นเหมือนกฤษณะ หรือจะไปสู่ตักของกฤษณะ พวกเขาเพียงแค่มีนิมิตของเจ้าชาย หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็สามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ นั่นคือเป้าหมายและ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

1. ใช้ชีวิตอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเป็นอิสระจากแรงดึงดูด อย่าได้มีการใช้จ่ายใดๆที่ไร้ประโยชน์ เผาแต่เพียงพยายามที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนเหล่าเทพ

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคและสิ่งเวทาคำถามที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดในไฟฟูชาย์ณ โดยการกลับมาเต็ม
ด้วยความรู้
เมื่ออุปสรรคใดเข้ามา ลูกก็เข้าไปสู่คำถามมากมาย “ทำไม” และ “อะไร” การเต็มไปด้วยคำถามหมายถึง
ความรู้สึกที่ทุกข์ใจ จงกลับมาเต็มด้วยความรู้ และสิ่งเวทาคำถามที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดในไฟฟูชาย์ณ ลูกก็
จะประหยัดทั้งเวลาของตนเองและเวลาของผู้อื่นด้วย โดยการทำสิ่งนี้ลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคได้อย่าง
ง่ายดาย ศรัทธาและชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก จงรักษาความภาคภูมิใจนี้ไว้ และลูกก็จะไม่ทุกข์ใจ
เลย

*** โอม ชานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมาจัดเทียบกับฟอברהมา

เช่นที่พ่อบราห์มาอยู่ในสภาพที่หลอมรวมอยู่ในความรัก และละทิ้งทัศนคติของจิตสำนึกของ “ฉัน” และดึงความสนใจของทุกคนไปที่พ่อด้วยเช่นกัน จงทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน บนพื้นฐานของความรู้ จงหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และการหลอมหลอมในลักษณะนี้คือ สภาพของการดูดซับอยู่ในความรัก